

TÖBB MINT FÉLSZÁZ DIÁK BEFOGADÁSÁRA ALKALMAS A CSÍKSZEREDAI LÉTESÍTMÉNY

Csángó kollégiumot avattak

A csípős hideg ellenére nagy érdeklődés övezte a Csíkszere-dai Csángó Kollégium hétvégi átadását, amelyen Kövér László, a magyar Országgyűlés elnöke is részt vett. A magyar kormány támogatásával felépített bentlakást ünnepség keretében avatta fel az anyaországi küldöttség.

» KORPOS ATTILA

Kövér László, a magyar Országgyűlés elnöke adta át a Csángó Kollégiumot, amelyet a hétvégén avattak fel Csíkszere-dában. Az ünnepség az épületben lakó csángó fiatalok népdalénekével és néptáncával kezdődött. „Rég megálmodták már ezt az intézményt a csángómagyarok oktatásért aggódók. Megérett arra a térség, hogy ez ne csak egy bentlakás, hanem egy nevelőközpont is lehessen a csángó diákoknak” – mondta az eseményen Korodi Attila, Csíkszere-dai polgármestere. Borboly Csaba, a Hargita Megyei Tanács elnöke a magyar szolidaritás

ünnepének nevezte az intézmény létrehozását. Kiemelte, a magyar kormány segítő jóbort nyújtott, mivel Románia jogszabályi keretei nem tették volna lehetővé egy ilyen intézmény létrejöttét.

Pogár László, a Moldvai Csángómagyarok Szövetségének (MCSMSZ) elnöke meghatottan mondott köszönetet. Elérzékenyülve mondta el: ő maga és testvérei is Csíkszere-dában tanultak szerény körülmények között, és úgy érzi magát a kollégiumavatón, mint a kisgyermek, aki látja, hogy kigyúlnak a karácsonyi fények, és minden vágya teljesült. Kövér László, a budapesti Országgyűlés elnöke azt mondta, Magyarországnak és az erdélyi magyarságnak kötelessége segíteni a lélekmentésben a csángómagyar testvéreket. „Ha egy közösséget hosszú távon megfosztanak az anyanyelvű oktatás és hitélet jogától, lehetőségtől, az érintett közösség lélekrablás áldozata lesz. A moldvai csángómagyar közösségek ilyen fájdalmas folyamaton mentek át, nekünk, magyaroknak pedig az ő sorsuk fáj a legjobban” – fejtette ki a házelnök. Mint mondta, a lélekmentésnek azzal kell kezdőd-

nie, hogy „az ösztönökbe menekült nemzeti önazonosság és hovatartozás érzését segítünk felemelni a tudatba”. „Nem véletlen, hogy éppen Csíkszere-dában avatjuk fel ezt az épületet. Itt már 1990-ben intézményesen is megkezdődött a csángómagyar lélekmentés, azaz a magyar nyelven tanulni akaró csángó fiatalok beiskolázása az oktatási intézményekben” – hangsú-

» Ha egy közösséget hosszú távon megfosztanak az anyanyelvű oktatás és hitélet jogától, lehetőségtől, az érintett közösség lélekrablás áldozata lesz.

lyozta beszédében, kiemelve a csíki csángóoktatás úttörőjeként számon tartott Borbáth Erzsébet pedagógus érdemeit is ezen a téren. Măriuş Felix plébános – aki egyedüli papként egy éve tart magyar szentmiséket Bákó megyében – egyházi áldásával felszentelte az épületet.

A csíkszere-dai csángó kollégium 56 diák befogadására alkalmas.

Régi álmot vált valóra. Tóth László főkonzul, Kövér László házelnök és Pogár László MCSMSZ-elnök átvágja az avatószalagot

VEREŐNYI DÓR

Lélegeztetőgépek magyar adományként

» KRÓNIKA

Öt szállítható lélegeztetőgépet adott át pénteken Csíkszere-dában a Hargita megyei sürgősségi kórháznak Kövér László, a magyar Országgyűlés elnöke. A csíkszere-dai csángó kollégium avatója keretében Edvi Péter, a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat elnöke számolt be arról, hogy Tar Gyöngyi Hargita megyei tisztifőorvos kérésére fordult Kövér László házelnökhöz, így a magyar kormány öt olyan lélegeztetőgépet küldött Csíkszere-dába, amelyek a betegek szállításakor is használhatók.

Kövér László hangsúlyozta: azt szeretné, ha a székelyek beolthatnák magukat, „hogy ne kelljen Székelyföldre több lélegeztetőgépet hozni”. A házelnök kijelentette: a vírus nem játék. Kövér László megjegyezte: az oltásban is van kockázat, de ez matematikailag nem kimutatható ahhoz a kockázathoz képest, amit azok vállalnak, akik nem oltatják be magukat. Konrád Judit, a Hargita megyei sürgősségi kórház igazgatója elmondta, az átvett ünnepség alatt is hívták egy másik kórháztól, hogy van-e szabad lélegeztetőgépük. Hozzátette: míg korábban az üres ágyat, most a lélegez-

tetőgépet keresik a kórházak. „Amikor a legnehezebb helyzetben vagyunk, akkor érkezik mindig a magyar kormánytól a segítség. (...) A magunk módján viszonzni fogjuk” – idézte az MTI a kórházigazgatót.

Mint ismeretes, Romániában riasztó ütemben terjed a koronavírus-járvány negyedik hulláma. Az országban szinte naponta megdőlnek a jegyzett napi fertőzések, a járványnak tulajdonított napi halálesetek csúcscértékei. A kórokozó megjelenése óta még soha nem voltak annyian kórházban, és nem szorultak intenzív terápiás ellátásra, mint jelenleg.

MAKKAY JÓZSEF

» VEZÉRCIKK

Torkunkon lenyomott importélelmiszerek

Miközben az Európai Unió vezetőinek átgondolatlan zöldítési programja a kontinens számos országában az egekbe emelte az energiaárakat, Romániában nem csak ez okoz súlyos gondokat. A Brüsszel fele bólogató Jánosként viselkedő romániai politikusok minden területen kiszolgáltatottá tették a romániai gazdaságot, a legsúlyosabb helyzet mégis a mezőgazdaságban alakult ki.

Az elmúlt két esztendőben sok szó esett a hazai sertés ágazat lejtmenetéről az afrikai sertéspestis terjedésével. Az Országos Állategészségügyi Hatóság járványkezelése egyharmadára csökkentette ugyan a gócpontok számát, de ezzel párhuzamosan felszámolta a korábban jól teljesítő hazai sertéságazatot. A járványkezelés módszereit sokan bírálják: nemcsak a kisgazdaságok tízezeit lehetetlenítették el és számolták fel, hanem sok, agrárvállalkozásként működő állattelep is bezárásra kárhoztattak. Több olyan disznófarmon megfordultam az elmúlt években, amelyek a legkorszerűbb technológiával működtek, és az állatállományukban egyetlen pestises egyed sem mutatott ki, a hatóság mégis lezárta a farm kapuit, arra hivatkozva, hogy 30 kilométeres körzetben beteg háziállatot vagy éppen elhullt vaddisznót találtak. Az esetenként többször megismételt 45 vagy 60 napos lezárás sok farmot juttatott csődbe, hiszen a túlhízott sertéseket aprópénzért kellett továbbadniuk a vágóhidaknak olyan körülmények között, amikor a normál súlyban értékesített állatokért is csupán önköltségi árat fizetnek a felvásárlók. Mindezt azért, mert a Nyugat-Európából érkező sertéshús ellepte a hazai élelmiszerpiacot: a hazai disznóhús-fogyasztás 70-75 százaléka ma már behozatalból származik. Akik arra gyanakszanak, hogy a romániai sertéságazat felszámolása nem véletlen műve, igazuk lehet. Az orosz felvevőpiac bezáródásával Nyugat-Európában sertéshúsból (is) akkora eladhatatlan készletek halmozódtak fel, amiken valahol túl kellett adni. Mint sok más esetben, ismét Románia volt az egyik gyenge láncszem.

A gazdaszervezetek szerint Adrian Oros mezőgazdasági miniszter volt az egyik leggyengébb tárcavezető az elmúlt tíz esztendőben. Az ő nevéhez fűződik a felszámolásra ítélt háztáji disznótartás kísérlete, és minisztériumi regnálása alatt a hazai gazdák termékei még jobban kiszorultak az üzletláncok polcairól. Napjainkra olyan lehetetlen helyzet állt elő, hogy a nagy élelmiszerüzletek kínálatában a vásárló szinte egyetlen élelmiszer esetében sem ismeri az alapanyag pontos származási helyét. Hiába írják rá a tejesdobozra vagy a szalámi cédulájára, hogy Romániában készült, mert az esetek nagy részében ez csak annyit jelent, hogy a külföldről importált alapanyagot nálunk dolgozzák fel. De sok esetben még ez sem igaz. A nagy multinacionális üzletláncok machinációi ellenőrizhetetlenek egy olyan ország szakhatósága számára, mint Románia, ahol a politikai hajlonganak Brüsszel vadabbnál vadabb elképzelései előtt, miközben a korrumpálható szakhatóság olyan esetben is szemet huny a hazai piacot élelmiszeripari szeméttel megtöltő üzletláncok előtt, amikor törvényes lehetősége volna ezt megakadályozni.

Ilyen körülmények között ne csodálkozzunk, ha a hazai gazdák által megtermelt zöldség, gyümölcs és hús nem jut el a hazai fogyasztóhoz. Az értékesítési rendszer rég kiszaladt a hazai hatóság kezéből az áruházláncokban és a piacokon egyaránt. A polgármesteri hivatalok hallgatóságos beleegyezésével a zöldségpiacokat az adócsaló viszonteladók hálózata uralja, akik praktikáikkal padlóra küldték a gazdákat, de ez a termelőknél kívül senkinek nem tűnik fel, hiszen importból akkor is van bőven áru, ha a környéken már egyetlen gazda sem termel.

A hazai mezőgazdasági termékeknek az üzletek polcaira való visszakérülését célzó vérszegény törvényhozási kezdeményezések nem egyebek választások előtti kampányfogásnál. Ezek kivitelezésére ugyanis nincs politikai akarat. Egy ilyen program sikeréhez következtetésesség és konfrontáció kellene a brüsszeli adminisztrációval, amit Románia nem vállal. Miközben a politikum a gazdákat okolja az összefogás és a hazai termékek piacra kerülésének elmaradásáért, ez is olyan történet, mint a magyar gyerekek hiányos románnyelv-tudása. Amiért nem a diák, hanem a rosszindulatú román oktatási rendszer a hibás.